

РЕШЕНИЕ

№ 6289

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7561** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенцията за хората с увреждания срещу Решение от 11.06.2021 г., постановено по НАХД № 7528/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 108/0023-4361/23.07.2018 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията за хората с увреждания, с което на основание чл. 54а от Закона за интеграция на хората с увреждания (ЗИХУ) на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000 (десет хиляди) лева за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата за условията и реда за осъществяване и контрол на дейностите по предоставяне на помощни средства, приспособления и съоръжения за хората с увреждания и медицински изделия, посочени в списъците по чл. 35г, ал. 1 от ЗИХУ (Наредбата).

В касационната жалба се релевират доводи, че оспореното решение е неправилно и необосновано. Оспорват се правните изводи на районния съд за допуснати

съществени нарушение в АУАН и НП, като се твърди, че непосочването на датата на нарушението, в случая не съставлява съществено процесуално нарушение. Изложени са и доводи обуславящи важността на изискваните ежегодни анализи, във връзка с обществените отношения, които регулира ЗИХУ и значимостта на тези анализи. Моли решението на СРС да бъде отменено, а процесното наказателно постановление – потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Ответникът - [фирма], редовно уведомено, не се явява, не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в законоустановения срок по чл.211, ал.1 от АПК, във вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН и срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения.

С обжалваното решение районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

На 09.02.2018 г. въз основа на заповед изпълнителният директор на А. е назначена комисия, която да извърши проверка на лицата, вписани в регистъра по чл. 35, ал. 1 от ЗИХУ, относно изпълнение на задължението им по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно да представят ежегодно до 30 октомври на текущата година в А. анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издадени от търговците на едро. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол, в който са посочени търговците, които не са изпълнили задължението си по чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, сред които фигурира и [фирма] .

Предвид установеното с този протокол бил съставен АУАН № 30-СЦ/30.04.2018г. против [фирма] за нарушение на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, въз основа на който е издадено обжалваното НП № 108/0023-4361/23.07.2018г.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, обуславящи отмяна на наказателното постановление. Конкретно е приел, че в производството по съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното дружество. Развити са съображения, че е допуснато нарушение на чл. 42, т.3 ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 с.з., тъй като в обстоятелствената част на АУАН и НП не е посочена датата, на която нарушението е извършено. По тези съображения съдът е отменил наказателното постановление на процесуално основание.

Решението е валидно и допустимо, постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон, и не са налице касационни основания по чл. 348, ал. 1 от НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, за неговата отмяна.

Настоящата съдебна инстанция напълно споделя изводите на СРС за допуснати процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на санкционираното лице. Съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, датата на извършване на нарушението е

съществен реквизит на всяко НП. В процесното НП липсва вписана точна и конкретна дата на извършване на нарушението, а само е възпроизведен текстът на посочената за нарушена разпоредба на чл. 12, ал. 2, т. 1 от Наредбата, а именно че дружеството не е изпълнило задължението си ежегодно до 30 октомври на текущата година да представи анализ на цените на съответните продавани медицински изделия съобразно фактурите, издавани от търговците на дребно. При тази формулировка не става ясно коя всъщност е датата на извършване на нарушението, тъй като не е посочена годината, през която в срок до 30 октомври се твърди, че дружеството не е изпълнило задължението си. Така отразената дата на нарушението „30 октомври на текущата година“ не може да се счете за редовен реквизит на НП, тъй като не дава възможност да се установи категорично за коя година се вменява неизпълнение на законовото задължение.

Датата на извършване на нарушението е от значение при индивидуализацията на нарушението. Освен това е определяща за началния момент на давностните срокове по чл. 34, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК. Касае се за съществен реквизит на АУАН /чл. 42, т. 3 от ЗАНН/ и на НП /чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН/, чиято липса съществено засяга правото на защита на наказаното лице. Ето защо липсата на конкретно посочена дата или период на извършване на твърдяното нарушение винаги влече процесуална незаконосъобразност на наказателното постановление и е основание за неговата отмяна.

В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XV-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 11.06.2021 г., постановено по НАХД № 7528/2020 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 147 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.